

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/2/2021
Identifikačné číslo spisu:	1020201493
Dátum vydania rozhodnutia:	02.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1020201493.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci odsúdeného D. R., v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí konanom 2. marca 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného D. R. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. januára 2021, sp. zn. 4Ntc/19/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. R. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 14. januára 2021, sp. zn. 4Ntc/19/2020 rozhodol tak, že

podľa § 17 ods. 1 zákona číslo 549/2011 Zbierky zákonov o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Zbierky zákonov o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 8 Hv 17/20d z 21. apríla 2020, právoplatný 5. mája 2020 uznal. Zároveň rozhodol, že sa vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky D. R., narodený XX. T. XXXX v L., Slovenská republika, trvale bytom D. P. XXXX/X, L., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 druhý, tretí a piaty prípad, odsek 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach, na skutkovom základe, že :

D. R. a L. R. ako spolupáchatelia (§ 12 Trestného zákona) dňa 13. februára 2020 v B. protizákonne priviezli omamné látky v množstve presahujúcom dvadsaťpäť násobok hraničného množstva (§ 28b Zákona o omamných látkach) zo Slovenska do Rakúska a prenechali inej osobe tak, že 507 gramov pica (Crystal Meth) s čistým obsahom 75,3% teda 381,77 gramov methamphetaminu, priviezli z Malaciek/Slovensko cez rakúsko - slovenskú hranicu do Kittsee a za 20 000 eur prenechali tajnému vyšetrovateľovi, za čo im bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona Slovenskej republiky bol D. R. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava (ďalej len „prokurátorka“) na základe výzvy Krajského súdu v Bratislave z 27. októbra 2020 o zaslaní osvedčenia, rozsudku, zápisnice z výsluchu odsúdeného a odpisu registra trestov menovaného, v písomnom vyjadrení zo 6. novembra 2020, číslo konania KPtm 103/20/1100-4, uviedla, že má za to, že v predmetnej trestnej veci sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku Krajského súdu Eisenstadt, spisová značka 8 Hv 17/20d z 21. apríla 2020, právoplatný 5. mája 2020 a navrhla, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o uznaní a výkone uvedeného rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený D. R. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „odvolateľ“), v zákonom stanovenej lehote, riadne a včas, odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v Rakúsku sú lepšie podmienky na výkon trestu odňatia slobody a má šancu o podmienenečné prepustenie v polovici trestu alebo po dvoch tretinách trestu. V odvolaní ďalej poukázal na jeho pracovisko v B., kde slušne zarába a môže posielat peniaze bratovi, ktorý je ťažko chorý. Na Slovensku šancu na prácu nemá. Odsúdený žiada preto vykonať trest v Rakúsku.

Prokurátorka sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odsúdený podal odvolanie, ako i konanie týmto výrokom napadnutého rozhodnutia predchádzajúce a zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu je zjavné, že Spolkové ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky dňa 26. októbra 2020 podľa § 12 ods. 1 zákona číslo 549/2011 Zbierky zákonov o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Zbierky zákonov o výkone väzby v znení neskorších predpisov, podalo na Krajský súd v Bratislave podanie z 21. októbra 2020 pod číslom 2020-0.575.989, obsahujúce osvedčenie uvedené v článku 5 Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, vydané k slovenskému štátnemu občanovi D. R., narodenému XX. T. XXXX v L., z 21. októbra 2020, zápisnicu s vyjadrením odsúdeného z 1. augusta 2020 spísanú v Justičnom zariadení Sonnberg, rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, spisová značka 8 Hv 17/20d z 21. apríla 2020, právoplatný 5. mája 2020, na ďalšie konanie o uznaní a prevzatí výkonu rozhodnutia.

Na podklade uvedeného začal Krajský súd v Bratislave konanie o uznaní a výkone rozhodnutia, ako súd príslušný podľa ustanovenia § 12 odsek 1, veta prvá zákona č. 549/2011 Zbierky zákonov, pretože v jeho obvode má odsúdený D. R. trvalý pobyt.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno a) zákona č. 549/2011 Zbierky zákonov rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky.

V rámci uvedeného konania krajský súd dospel k správne mu zisteniu, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre uznanie a výkon v úvode označeného rozsudku plynúce z citovaného ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno a) zákona č. 549/2011 Zbierky zákonov, pretože odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt v L..

Podľa § 4 odsek 2 zákona číslo 549/2011 Zbierky zákonov, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

D. R. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin obchodovania s omamnými látkami, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky [osvedčenie časť pod písm. h)], a preto neskúmal či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Odsúdený D. R. v zápisnici z 1. augusta 2020 uviedol, že nesúhlasí s výkonom rozhodnutia v Slovenskej republike, nakoľko má v Rakúsku lepšie podmienky pre výkon trestu odňatia slobody.

Podľa článku 6 bodu 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia, súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Ako už bolo uvedené vyššie, odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, preto takýto súhlas nebol potrebný.

Súd prvého stupňa taktiež správne zistil, že v prejednávanej veci neexistuje žiaden z dôvodov odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia vyplývajúcich z ustanovenia § 16 odsek 1 respektíve odsek 2 citovaného zákona.

Uznávané rozhodnutie zodpovedá vydanému osvedčeniu, osvedčenie bolo preložené do slovenského jazyka a obsahovalo všetky potrebné údaje.

Nezistiac teda prekážky uznania a výkonu dotknutého rozhodnutia Krajský súd v Bratislave postupoval správne, keď uvedené rozhodnutie uznal čo do viny a trestu tým, že trest ponechal bez premeny, nakoľko nezistil dôvody uvedené v § 17 odsek 2, odsek 3 zákona číslo 549/2011 Zbierky zákonov a rozhodol aj o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky.

Rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutia na území Slovenskej republiky sa stáva súdnym rozsudkom tohto štátu a musí byť na jeho území aj reálne vykonateľné.

Vzhľadom k tomu, že uznávaný rakúsky rozsudok neobsahoval výrok o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s konkrétnym stupňom stráženia, bolo potrebné prispôbiť režim výkonu trestu odsúdeného § 48 Trestného zákona Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona Slovenskej republiky, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bola uložená uznávaná trestná sankcia, vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd pritom zohľadnil ustanovenie § 17 ods. 4 citovaného zákona, ktorý prikazuje súdu neuložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska druhu a dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Zákonne a správne rozhodol Krajský súd v Bratislave o zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bola uložená uznávaná trestná sankcia, vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd pritom zohľadnil ustanovenie § 17 ods. 4 citovaného zákona, ktorý prikazuje súdu neuložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska druhu a dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Odsúdený sa napokon v podanom odvolaní domáhal iba výkonu trestu odňatia slobody v Rakúsku vzhľadom na lepšie podmienky, ktoré dôvody považuje najvyšší súd za irelevantné.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. R. ako nedôvodné zamietol. Rozhodnutie bolo prijaté senátom v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.